శీలం అన్నది 'శరీరానికి' మాత్రమే సంబంధించిన విషయమైతే ఆడవాళ్లంతా చాలా వరకూ అదృష్టవంతులు. కానీ అది కేవలం 'మనసు'కి మాత్రమే పరిమితమైనదైతే.... ఈ సృష్టిలో మగాడంత దురదృష్టవంతుడు ఇంకోడులేడు!

ఎందుకంటే... వాడి తల్లో, చెల్లో... వాడి భార్యో లేక బిడ్డో భూమిమీదకన్ను తెరచింది మొదలు వృద్ధ భానుని వెన్ను విరిగే వరకు... విశపతి నిద్ర లేచింది మొదలు... తూర్పున ఎర్ర ముద్ర పడేవరకూ....బస్టాప్‌లోనో.... బాస్ రూముల్లోనో.... కాలేజీల్లోనో..... కార్ఖానాల్లోనో.... షాపుల్లోనో... సెంటర్లోనో ఒక చోటేమిటి? అవసరముండి స్త్రీ బయటికి అడుగు వేసిన ప్రతి ప్రదేశంలోనూ బహిరంగంగా..... నిర్దయగా నీచంగా అమానుషంగా రేప్ చేయబడుతోంది!

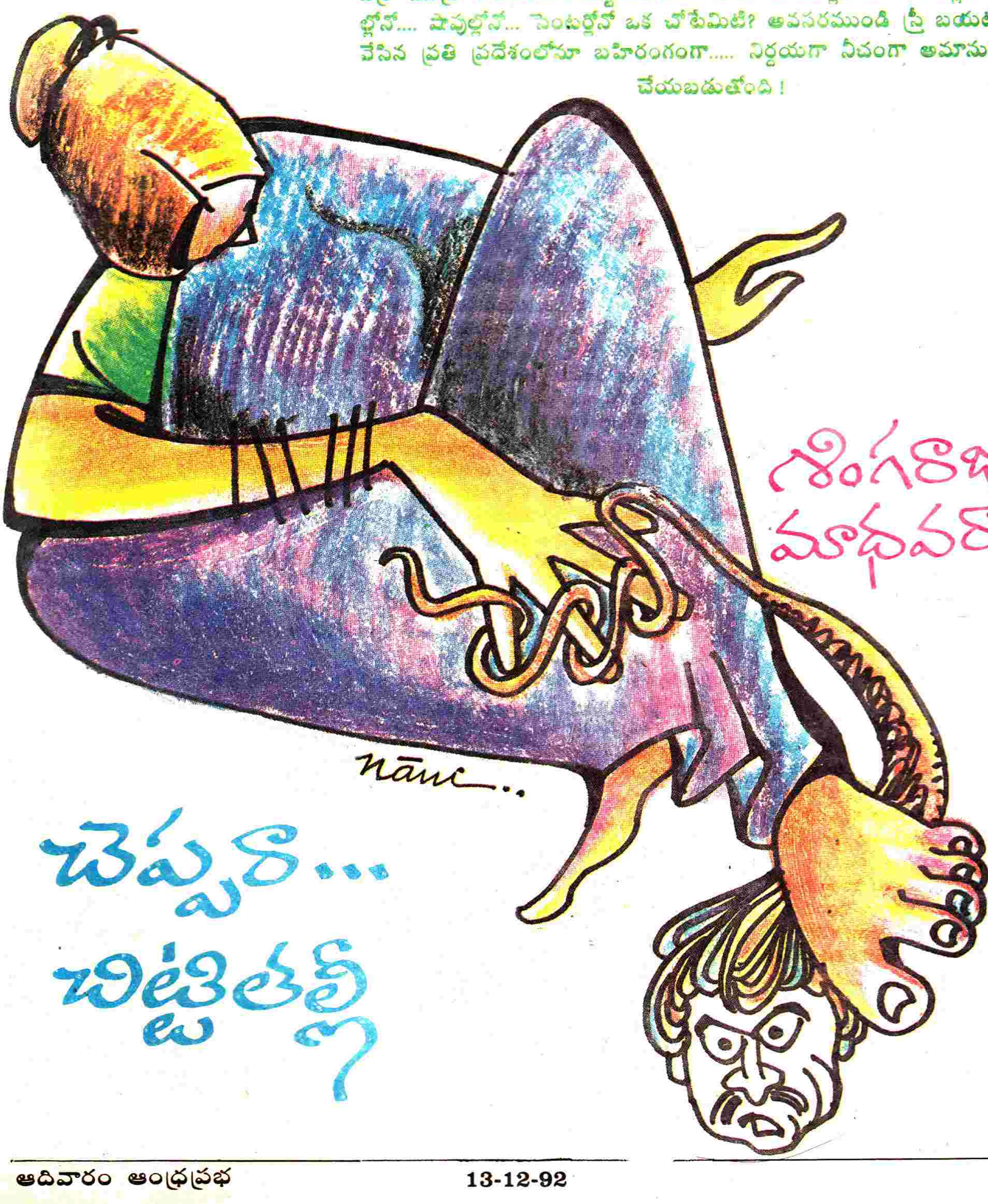

చెప్పరా... చిట్టితల్లీ

శింగరాజు మాధవరావు

శరీరానికి భంగం జరిగితే సాక్ష్యాలుంటాయి. ఒక్కో సారి సాక్షులూ ఉంటారు. చట్టాలుంటాయి. శాసనాలుంటాయి. శిక్షలుంటాయి. కనీసం ఈ విధంగానైనా స్త్రీ ఊరట పొందే అవకాశం ఉంది. కానీ... మనసు భంగవడితే? ఇలాంటివేమీ ఉండవ్. అధమం 'ఆ' అనవాళ్లు కూడా. అంతా ఓపెన్ సీక్రెట్.... బహిరంగ రహస్యం.

అందుకే....

* * *

గాయత్రిది ఎగిరి గంతేసే వయసు కాదు. అందుకే లోలోన సంతోషించింది. గాయత్రిది చికాకుల్ని బయటికి చిమ్మే తత్వం కాదు. కాబట్టే మదిలోనే అసహనంగా ఫీలయింది.

ఈ సంతోషానికీ, అసహనానికీ కారణం సిటీ బస్! సమయానికి ప్రత్యక్షమై గాయత్రికి సంతోషాన్ని కలిగించిన సిటీ బస్సే.... ఒంటినిండా మనిషి మరకల్ని పూసుకొచ్చి ఆమె అసహనానికి కూడా హేతువయ్యింది. క్యాన్సర్ కణాల్లా క్షణక్షణానికీ జనాభాలో వృద్ధి చెందుతున్న భారతదేశానికీ, ఎంతమందెక్కినా ఒక సీటు ఖాళీనే అన్నట్లు స్టాపు స్టాపుకీ జనాల్ని కుక్కించుకుంటున్న సిటీ బస్‌కీ పెద్ద తేడా కనబడ్డంలేదు.

బస్ ఎక్కే ముందు టైం చూసుకుంది గాయత్రి. సరిగ్గా వేళ్తే పావు గంటలో ఆఫీస్ చేరుకోవచ్చు.

ఫుట్‌బోర్డ్‌పై గాయత్రి రెండో కాలు ఆనకుండానే బస్ కదిలింది. ఆ లేడీస్ ఎంట్రన్స్‌లోంచే ఆమెను తోసుకుంటూ వృద్ధ యువకులూ, యువ వృద్ధులూను!

ఇదీ ప్రారంభ సన్నివేశం.

కండక్టర్ వృత్తి వరమైన చొరవతో ఏర్పడ్డ ఖాళీలోకి ఎలాగో గాయత్రి చేరుకునే సరికి అక్కడ పరిస్థితి ఘోరంగా ఉంది.

ఆక్సిజన్ అక్కడో అమూల్యమైన వాయువైపోయింది.

సీటు దొరకక నిలబడ్డ వాళ్లు సపోర్టింగ్ రాడ్‌కు వేళ్లాడుతున్న సజీవ శవాల్లా ఉన్నారు.

ఆ శవాల్లో ఎక్కువ భాగం ఆడవాళ్లవే. వీటి స్పర్శ కోసం ఆకలిగా.... ఆబగా మగ శవాలు! అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా ఒళ్లు రుద్దుకుంటున్నాయి. గుంపులో గోవిందా. చెయ్యి పట్టుకున్నవాడెవడో, చెంప నొక్కిన వాడెవడో తెలీట్లేదు.

ఓ కాలేజి పిల్లయితే ఒక చేత్తో పుస్తకాలూ, మరో చేత్తో సపోర్టింగ్ పట్టుకుని యాతన పడుతోంది. ఆ అవస్థలో కాస్త జారిన ఆమె పలువలచాటు విలువల్ని శ్వాసిస్తూ, అప్పుడప్పుడూ స్పర్శిస్తూ పులకించిపోతున్నాడో కుర్రాడు.

ఇంకో అమ్మాయి పరికిణీ కట్టుకీ, జాకెట్టంచుకీ మధ్య దీర్ఘంగా సాగిన నడుం చుట్టూ తన కళ్ల టేపును అంటిస్తున్నాడో పెద్దాయన.

కొంత మంది మగాళ్లు.... ఊహ సోకాల్లు మగాళ్లు ఆడవాళ్ళ సీట్లలో కూర్చొని విలాసంగా సిగరెట్ పీలుస్తూ సూపర్‌హిట్ సినిమాలోని ఓ లైంగిక సన్నివేశాన్ని ఆపోజిట్ సెక్స్‌కు వినడాలని మరీ గట్టిగా చెప్పుకుంటూ అదోలాటి తృప్తి అనుభవిస్తున్నారు.

ఇవన్నీ యాదృచ్ఛికంగా గమనిస్తున్న గాయత్రి మళ్లీ తన ధోరణిలో అసహనంగా ఫీలయింది. డ్రైవర్ బ్రేక్ వేసినప్పుడల్లా వెనకెవరో కావాలని తన మీదకు ఒరగడం ఆమెకు కంపరాన్ని కలిగిస్తోంది.

బస్ ఇంకో స్టాప్‌లో ఆగింది.

అంతవరకూ లేడీస్ సీట్లో కూర్చొనున్న ఓ దానకర్ణుడు లేచి దగ్గర్లో ఉన్న గాయత్రితో 'మీరు కోర్చోండి' అని దిగిపోయాడు. దానకర్ణుని పక్కనే కూర్చున్న ఇంకో వ్యక్తి కాసేపు తటపడాయించి గత్యంతరం లేక లేచి నిలబడ్డాడు.

"మీరు రాసే నవలలో హీరోయిన్‌ను బాగా చిత్రీకరిస్తారు. మీకు పెళ్ళయ్యిందా?"

'పెళ్ళయితే నేను హీరోయిన్ గురించి అంత బాగా రాయడానికి స్వాతంత్ర్యం ఉంటుందా?''

బి.ఆర్.కె.వి. భాస్కరరావు[పాలి]

గాయత్రికి సీటు దొరికింది. మళ్లీ తన తరహాలో హ్యాపీగా ఫీలయిందామె. సీటు దొరకడం కన్నా ఛండాలపు రొచ్చు నుంచి తప్పించుకున్నందుకు ఎక్కువ సంతోషంగా ఉందామెకు. తాను కూర్చున్న వెంటనే అవస్థలు పడుతూ నిలుచున్న ఆ కాలేజీ పిల్లను పిలిచి తన పక్కన చోటిచ్చింది.

అయితే ఆ పిల్ల కళ్లల్లో కృతజ్ఞత భావాన్ని గానీ, చాలా సేపట్నుంచి ఆ పిల్లను తాకి తృప్తి పడుతున్న కుర్రాడు తనను గుర్రుగా చూసిన చూపునుగానీ గ్రహించే స్థితిలో లేదు గాయత్రి. టెన్త్ చదువుతున్న తన కూతురు గురించే ఆలోచిస్తోంది. సిటీబస్‌లో రోజూ స్కూల్‌కి వెళ్లొచ్చే తన కూతురు గురించే ఆలోసిస్తోంది.

తనూ ఈ ఆడపిల్లలాగే అవస్థలు పడుతూంటుంది కాబోలు.

స్పీడ్‌గా పోతున్న బస్ సడన్ బ్రేక్‌తో ఆగింది. మళ్లీ ఇంకో స్టాప్.

దిగాల్సిన వాళ్లంతా దిగాక బిలబిల మంటూ స్కూల్ పిల్లల గుంపు ఎక్కింది. ఒకరిద్దరు అక్కడక్కడా సర్దుకున్నా మిగిలిన వారంతా నిలబడే ఉన్నారు. గొడవ చెయ్యడమే తప్పు గుట్టుగా ఉండే వయసు ఆ పసిమొగ్గలకింకా రాలేదు.

బస్ కదలగానే బాగా చిన్నగా ఉన్న ఓ పాపను దగ్గరకు తీసుకుంది గాయత్రి. మోకాలి వరకూ ఉన్న ఫ్రాకుల్లో స్కూల్ యూనిఫాంతో రబ్బరు బొమ్మల్లా ఉన్న ఆ పిల్లల్ని చూస్తూ తన స్కూల్ డేస్‌లోకి వెళ్లిపోయిందామె.

సరిగ్గా అప్పుడు వినిపించిందో కామెంట్ ఆమెకు చెవికి దగ్గరగా. వెనకెవరో ఓ స్కూల్ పాపని కామెంట్ చేస్తున్నారు.

రేయ్ చూడ్రా... దొర బంగినపల్లిలా దాని పిక్కలెలా ఉన్నాయో... ఇంకో రెండేళ్లు పోతే పిచ్చగా డెవలప్పవుద్ది.

గాయత్రి హృదయంలో వ్యథ విస్ఫోటనం చెందింది. చప్పున తల అటువైపు తిప్పింది. ఆ కామెంటేటర్ ఈ లోకంలో లేడు. పన్నెండేళ్లు కూడా ఉండని ఆ పాపవైపు తినేసేలా చూస్తున్నాడు. వాడికి వంత పలుకుతూ ఇంకొకడు. 'డెవలప్పా... అదేదో మనమే చేస్తే పోలా' అంటున్నాడు వెకిలిగా అటువైపు చూస్తూ....

ఈ సారి గాయత్రి మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.

డెవలప్పా... అదేదో మనమే చేస్తే పోలా

మైగాడ్! ఎలా అనగలిగాడా మాట? లేచెళ్లి వాణ్ణి బస్‌లోనే సరికి పోగులు పెడ్దామన్న ఆవేశాన్ని అతికష్టం మీద అపుకుంది గాయత్రి.

ఆ రోజంతా ఆమె మూడీగానే ఉంది.

డెవలప్పా అదేదో మనమే చేస్తే..... పదే పదే మనసుని మెలిపెడుతున్న ఈ మాటకు ఆమె తట్టుకోలేకపోతోంది. మూడేళ్ల పాపపై అత్యాచారం చేసిన వాడికీ, ఈ మాటలన్నవాడికీ పెద్ద తేడా కనబడ్డం లేదు.

అసలు తప్పు ఎక్కడుంది?

అర్థం కాలేదామెకు.

సాయంత్రం ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికి చేరుకోగానే గాయత్రి కూతురు పదిహేనేళ్ల పావని సోఫాపై బోర్లాపడి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ కన్పించింది. పక్కనే పావని అన్నయ్య ప్రభాకర్ 'ఏమయ్యిందో చెప్పవే' విసుగ్గా అడుగుతున్నాడు.

గాయత్రి మనసు కీడు శంకించింది.

నేరుగా కూతురి దగ్గరకెళ్లి తలను ఒళ్లో పెట్టుకుని 'ఏమైందమ్మా... ఎందుకేడుస్తున్నావ్. తల నిమురుతూ అనునయంగా అడిగింది.

సమాధానం చెప్పలేదు పావని. తల్లిని చూడగానే బావురుమంది.

ఏం జరిగిందో చెప్పి ఏడవ్వే. కోపంగా అంటున్నాడు ప్రభాకర్.

పావని కళ్లు తుడుస్తూ 'చెప్పరా... చిట్టితల్లీ.... చెప్పమ్మా నిన్నెవరేమన్నారు?

తల్లి హృదయం తల్లడిల్లుతోంది.

'మాట్లాడరా... నా కన్నతల్లి కదూ'

ఇంకొన్ని క్షణాలు గడిస్తే గాయత్రి కూడా ఏడ్చేసేదేమో కానీ పావని పెదవి విప్పింది. వెక్కిళ్ల మధ్య విషయం చెప్పింది అస్పష్టంగా.

''మన ఎదురింటి... వాళ్లబ్బాయి... వాడి ఫ్రెండ్సూ..... నేను స్కూల్ కెళ్లొస్తుంటే.... రోజూ అసహ్యంగా మాట్లాడి..... అల్లరి పెడుతున్నారు.

చెల్లి మాటలకు ప్రభాకర్ ఖిన్నుడైపోయాడు.

అతడి కణతలు ఉద్రేకంతో పొంగుతున్నాయి.

పిడికిలి కండరాలు బిగుసుకుంటున్నాయి.

ముక్కుపుటాలదురుతున్నాయి. ఆవేశంగా వంటగదిలో కెళ్లాడు. కూరలు తరిగే కత్తి పుచ్చుకున్నాడు.

''వాణ్ణి చంపేస్తాను' ఉన్మాదిగా అరుస్తూ బైటికెళ్తున్నాడు. అప్పుడు స్పృహలోకొచ్చింది గాయత్రి. 'రేయ్ ప్రభాకర్ ఆగు' పెద్దగా అరిచింది.

ఎందుకన్నట్లుగా తల్లివైపు చూసి ఆగాడు.

''ఎదురింటి కుర్రాడి తప్పేంలేదేమో. వాడు నీ చెల్లెల్ని డెవలప్ చేద్దామనుకున్నాడేమో ఆలోచించు' కొడుకువైపు భావరహితంగా చూస్తూ అంది గాయత్రి.

ప్రభాకర్ నిశ్చేష్టుడయ్యాడు అతడి ఆవేశమంతా నీళ్లు పడ్డ పాలపొంగులా అణిగిపోయింది.

ఉదయం సిటీ బస్‌లో అమ్మా నా మాటలు విందా? ప్రస్తుతం ప్రభాకర్ సందేహం ఇదే.

* * *

అందుకే.... మగాడంత నష్ట జాతకుడూ.... దుష్టజాతకుడూ ఇంకోడు లేడు!